

Marcault

ÅNDSVIDENSKAB & UDVIKLING

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

ÅNDSVIDENSKAB & UDVIKLING

Marcault

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Åndsvidenskab & udvikling

Af professor Marcault

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Universet har et formål. Der er en hensigt med skabelsen. I sin dybere betydning er åndsvidenskab derfor viden om den guddommelige plan med Jorden. Planen er kendt på bevidsthedens højere niveauer, og derfor er den mere eller mindre kendt af Hierarkiets mestre. Det er menneskeheden ældre brødre, og de samarbejder med planen i det omfang, der er deres ansvar i evolutionen, og deres arbejde er udtryk for deres hjælp. Det siges klart i et af mesterbrevene til A.P. Sinnett,¹ for her kan man læse, at mestrene har personlig erfaring og kendskab til verden inden for solsystemets grænser, for de undervises af de store planetbevidstheder, som står over dem med hensyn til viden og indsigt om den kosmiske virkelighed. Det er reelt den åndsvidenskab, der altid er blevet givet til menneskeheden af mestrene, som styrer menneskesjælens udvikling. Mestrenes budskaber indeholder mønstret for, hvad den aktuelle rodrace skal opleve og erkende, og i hvor høj grad den kan inspireres, og de sørger for, at fortiden skaber forståelse for den nye nutid. En mester inkarneres, og hans specielle budskab er skjult af symbolik, og på den måde beskyttes det fremtidige. Det er nemt at give historiske beviser, som bekræfter sandheden af påstanden. Det primære formål med H.P. Blavatskys *The Secret Doctrine* (Den Hemmelige Lære) var bl.a. at pege på den kendsgerning.

Liv eller form?

Nutidens åndsvidenskab er udtryk for et *mentalt* billede af bevidsthedens syn på verden i 5. rodrace. Åndsvidenskab vil være udtryk for den bevidsthed, som fuldkomne mennesker i 6. rodrace alle vil få, når de har udviklet 5. rodraces karakteristiske bevidsthed. Med andre ord vil 6. rodrace få *buddhisk* bevidsthed. Det er

---

¹ *Mahatma Letters to A.P. Sinnett* er en bog, der blev udgivet i 1923 af A. Trevor Barker. (ISBN 1-55700-086-7). Iflg. den teosofiske lære, blev bogen skrevet mellem 1880 og 1884 af mesteren Koot Hoomi og mesteren Morya til A.P. Sinnett.

den samme bevidsthed, som de indviede og mestrene – som skal grundlægge 6. rodrace – allerede har. De repræsenterer det fuldkomne idealbillede for det, som menneskeheden engang skal blive. Universets liv på mestrenes bevidsthedsplan udgør en enhed. Mestrene ser livet som ét. De ser enhed på de forskellige udviklingstrin og enhed i de forskellige tidscykluser, som bevæger sig fra trin til trin og fra cyklus til cyklus. Men fortiden bevares, og det fremtidige er forudbestemt. *Det fortidige og det fremtidige mødes i det nutidige.*

Manas eller buddhi?

Der er stor forskel på, om man forstår formernes udvikling eller om man forstår livets enhed. Hvis man sammenligner de forskellige former og grupperer dem efter lighed og forskellighed, hører processen til *manas* – dvs. til tankesindet, tænkeevnen eller forstanden. Men hvis man forstår livets dynamiske, kraftudviklende strømning og dets enhed i alle de former, der afløser hinanden, hører det til den *buddhiske* bevidsthed. Liv er energi og kraft. Det betyder, at evnen til at se livet og være bevidst om livsstrømmen – dvs. evnen til at se livsstrømmen som fortid, nutid og fremtid – svarer til evnen til at lægge mærke til bevægelse, for det forudsætter en spontan opfattelse af bevægelsens retning og hastighed. Manas (tænkningen) kan følge formernes rækkefølge fra fortid til nutid og derved ræsonnere sig til deres fremtid. Men buddhi (intuitionen) repræsenterer spontan og direkte viden om livet, og derfor omfatter buddhi også fremtiden.

På det buddhiske plan (bevidsthedsplanet over sjælsplanet) vil man være i stand til at begribe Jordens evige "nu". På udviklingsplanene herunder vil man kunne se det midlertidige og nutidige, og det inkluderer det umiddelbare kendskab til fortiden, som har skabt nutiden, men det rummer også fremtiden, som ligger latent i fortid og nutid. Uanset om det buddhiske syn er 5. rodraces – dvs. den erkendelsesevne, som stammer fra buddhi, men som tilhører manas, for det er karakteristisk for 5. rodraces 6. underrace, som nu er ved at vise sig på planeten – eller det er den buddhiske bevidsthed på det buddhiske plan, som karakteriserer 6. rodrace, så gælder den samme forklaring. I førstnævnte tilfælde er bevidstheden begrænset til erfaringerne i det individuelle sjæleliv, men bevidstheden udvides til erfaring om det universelle liv i 6. rodrace.

I begge tilfælde opfatter den buddhiske bevidsthed livets udvikling indefra, mens den manasiske bevidsthed kun ser relationerne mellem formerne. I de lavere aspekter analyserer manas formerne og grupperer dem efter det, der er fælles og karakteristisk. I de højere aspekter systematiserer bevidstheden resultatet af grupperingerne og danner konklusioner om udviklingen. Buddhisk bevidsthed ser ikke den udvikling, der allerede er sket, men den fremtidige udvikling – uanset om

det er menneskets individuelle udvikling eller Jordens udvikling, som menneskets individuelle liv er en del af. Men pga. at 6. rodraces opfattelse, der inkluderer bevidsthed om naturens liv, er menneskets liv forbundet med naturens liv – dvs. naturens og menneskets deltagelse i udviklingen i form af reinkarnationslæren. Derfor er 5. rodraces 6. under races opfattelsesevne tilsyneladende begrænset til direkte bevidsthed om sjælens livserfaringer, men med fuld forståelse af fortid eller karma og af fremtid eller dharma.

Buddhi-erfaringen

Sandheden i åndsvidenskabens lære bekræftes i høj grad af nutidens psykologi. Nutidens psykologi kan faktisk betragtes som en begyndende beskrivelse af bevidstheden i 5. rodraces 6. under race. Buddhi-erfaringens dynamiske natur kan udtrykkes med ordene "opmærksomhed" eller "koncentration" i en tidløshed, som består af en syntese af fortid, nutid og fremtid. Der er allerede mange og forskellige udtryk for buddhi i manas, som vil blive almindelig i 5. rodraces 6. under race. Det kommer bl.a. til udtryk som ungdommens modstand mod fastlåste normer (manas), og deres krav om egne oplevelser og erfaringer.

Det er imidlertid ikke nok at bryde med fortidens normer. Det er ganske vist sandt, at etikken, æstetikken og religionens fastlåste normer stammer fra manas eller tankesindet. Men det er også sandt, at opmærksomhed i livet skaber normerne, for det er udtryk for det bevidste samarbejde med udviklingen, som følger med den buddhiske erfaring. Og det er ikke mindre sandt, at efterhånden som livet under udvikling løfter sig op til nye forståelsesniveauer, så ødelægger eller tilintetgør livet *aldrig*, for det inkluderer altid de niveauer, det tidligere har gennemgået.

Livets enhed i tid skabes ved hjælp af syntesen af fortid og nutid samt fremtidens nedstigen i den samme nutid. Bruddet mellem ungdom og alderdom – eller mellem 6. underrace og 5. rodrace vedr. livets morallære – bør ikke finde sted mellem frihed og lov, men i den endnu uerkendte opdagelse, at loven ligger dybere end friheden, at livet, som er udvikling, rummer sin egen fremtid eller sin egen dharma, og at mennesket ikke kan leve livet ved at kassere livets stillbilleder, som fastholder specielle øjeblikke i livets bevægelse.

Plan og hensigt

Åndsvidenskabens problem er derfor, om åndsvidenskaben har ret, når den siger, at evolutionen og udviklingen indeholder en plan, og om den allerede eksisterende 5. rodraces 6. underrace har ret til at kræve en videnskabelig dokumentation af sandheden. Og hvordan vil det overhovedet være muligt at dokumentere påstanden? Der er allerede kort skitseret det, som er karakteristisk ved 6. underrace, for at tydeliggøre problemet. Åndsvidenskaben har hidtil bestået af filosofiske indicier, som antyder en plan for evolutionen. Esoterikere har forklaret det, og de har korrekt benyttet sig af 5. underraces metoder i den nuværende 5. underrace-periode. For 5. underrace er højere manas virkelighed, og derfor betragtes absolutte, konkrete tankesystemer, filosofier, teologier, etiske normer, regler for kunst, videnskaber eller systemer for handlinger, metoder osv., som noget, der har virkelighed i sig selv. Og menneskelivet er underordnet denne virkelighed. Derfor er åndsvidenskaben blevet udbredt ved hjælp af litteratur, foredrag og kurser. Og derfor har verden fået 6. rodrace-budskabet på en 5. underrace-måde – og det har været korrekt. Hvordan skulle åndsvidenskaben ellers være i stand til at opføre sin "bygning", hvis det ikke skete ved hjælp af det eneste materiale, der i øjeblikket er til disposition? Åndsvidenskaben skulle opbygges, og verden bør være dybt taknemlig over de pionerer, der har gjort arbejdet.

Plan og formål

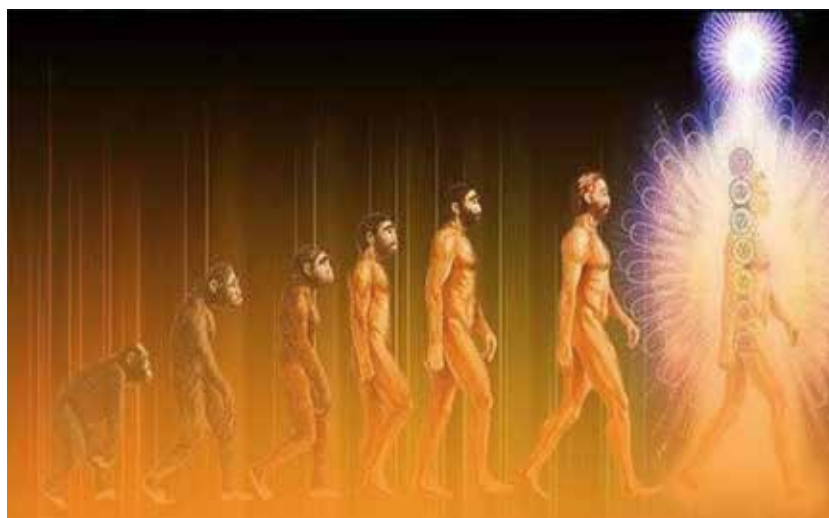
Det lader imidlertid til, at metoderne er nødt til at skifte. 6. underrace-bevidstheden er ved at være udbredt i verden, og uanset hvor meget modstand 5. underrace gør mod den indtrængende 6. underrace, må menneskeheden tilpasse metoderne efter Den Nye Tidsalders behov, hvis den vil fremme udviklingen. Mennesket *er* energi – *ikke* en maskine. Energi og liv er identiske begreber, og den nye virkelighed er *livet* – livet i dets aktive kraftudfoldelse, som mennesket kan lære at kende via erfaring. Det handler om det liv, der leves – ikke kun om det liv, der tænkes på, tales om og som organiseres efter faste regler. Det er det initiativrige liv og det skabende liv. Det er livet i bevægelse – ikke det stillestående liv. Hidtil har esoterikere arbejdet i verden for åndsvidenskaben som en systematisk lære. Nu skal de arbejde for verden *via* læren. Esoterikere skal genvinde den tabte kontakt med verden. De skal først og fremmest udtrykke livets *enhed*, som er åndsvidenskabens ene dogme – ikke ved at kommunikere ved hjælp af åndsvidenskabens mentale billeder i bøger og ved foredrag, men ved at udtrykke den buddhiske oplevelse af enhed i syntese med selve livet, overalt hvor livet er i bevægelse og under udvikling i alle medmennesker.

Esoterikerne har været livets og udviklingens botanikere. De har studeret åndsvidenskab i bøger, og det var godt. Men esoterikere kan nu blive livets og udviklingens *gartnere* og hjælpe de virkelige menneskeplanter til en højere, rigere og mere storslået virkeliggørelse af deres vækst. Esoterikerne skal være ydmyge ligesom gartnerne, der ved, at de hverken skaber planterne eller giver dem liv, men at de kun kan give planterne bedre betingelser at leve under. De forbedrede vækstbetingelser i medmenneskets liv omfatter alle – uden betingelser eller begrænsninger. Og det vil hurtigt vise sig, at åndsvidenskabens ikke har skjulte intentioner mellem tjenestearbejdet og de esoterikere, der tjener. De tjener ikke en bestemt doktrins interesse, for åndsvidenskabens og den store plan er ikke en doktrin. Den er ganske enkelt livets historie, for et stamtræ er ikke en doktrin. Planen tjener

menneskeheden – ikke en institutions eller en gruppes særinteresser. Planen er derfor i menneskets egen interesse. Den har interesse for det aspekt i mennesket, som udvikler sig via alle rodracer og i alle tidscykluser – dvs. det sande menneske eller sjælen, som altid tjener det enkelte menneskes udvikling uanset hvilket udviklingstrin, det befinder sig på.

Hvis det forholder sig sådan, at mennesket bedre forstår Den Nye Tidsalder via videnskab end via filosofi eller religion, hvordan kan man så forvandle oplevelsen af udviklingen og planen for denne udvikling til videnskabeligt bevis? Desværre vil mange synes, at svaret er svagt og utilstrækkeligt. Men den objektive naturvidenskab beskæftiger sig med den materielle, fysiske verden, og det er i den fysiske naturvidenskabs verden, at man er nødt til at arbejde, hvis man vil gøre indtryk på de naturvidenskabelige forskeres tænkning og hjælpe Den Nye Tidsalders videnskab med at blive født.

Videnskab og udvikling

Formålet skal være klart. Der er ingen grund til at bevise udviklingsprincippet. Lige siden det 18. årh. er den biologiske udvikling gentagne gange blevet dokumenteret og bevist. Man er nu så sikker på udviklingsprincippet, at selv religionerne – der ellers konsekvent benægtede udviklingsprincippet og bandlyste det pga. kirkens traditionelle skabelseshistorie – har accepteret det. En professor i katolsk teologi udgav engang en bog med det officielle "imprimatur" (trykketilladelse), hvor han viste, at i en verden, hvor udviklingsordenen hersker, er Guds magt og visdom mere moralsk end i skabelsens verden, og paven sagde engang i sin tale til de nyudnævnte kardinaler: *"Kirken frygter ikke naturvidenskabens dristigste fremskridt, forudsat at det er ægte og sand videnskab"*.

Biologisk udvikling i planteriget er derfor sand videnskab for den katolske kirke, og psykologisk udvikling er også sand videnskab for dyrerigets vedkommende. Det er også sand videnskab, at mennesket både psykologisk og biologisk har arvet de tidligere naturriger, men både den katolske kirke og de andre kristne kirker vil stadig ikke lade udviklingsprincippet gælde for menneskets åndelige natur. Kirken mener, at det er Gud, der stadig skaber menneskesjæle hver eneste dag. Derfor er det på den menneskelige psykologiske områder, at esoterikerne skal fokusere deres bestræbelse. Det er menneskets åndelige udvikling, der skal gøres videnskabeligt indlysende for naturvidenskabens forskere, og det er i forhold til dette emne, at der er grund til at antyde, hvad der kan gøres.

Det er værd at bemærke, at det, der i udviklings-læren hovedsagelig accepteres af naturvidenskaben, er, at den standser i det øjeblik, der kaldes nutid. Man kan se et system og en styring i alle de fortidige faser, fordi man, fra det standpunkt, man indtager, kan se hele den retning, den går. Men man famler i mørke med hensyn til fremtiden. Det er et faktum, at i de vestlige nationer udfylder filosofiske forskere eller religiøse ledere tomrummet med en filosofi eller en teologi. Man ved, at der i vestlige samfund er en tilbøjelighed til at betragte Helligånden som det eviges tidskabende magt, og til at udvikle en mysticisme og en teologi om den skabende funktion, som er personificeret i Helligånden. Men selv Helligåndens funktion er hævet over det udviklende liv. Helligånden er ikke immanent eller iboende. Og Helligåndens formidling af oplysninger og erfaringer som den skabende funktion mellem den store plan i Faderens tanker og livet under udvikling i stoffets verden, (selv om den er vigtig for 5. underaces udvikling), er imidlertid kun en moderniseret form for skabelse, som kan være til hjælp for udviklingens filosofi og religion, men ikke for videnskaben om selve udviklingen, som er det, det drejer sig om for øjeblikket.

Manasisk-buddhisk bevidsthed

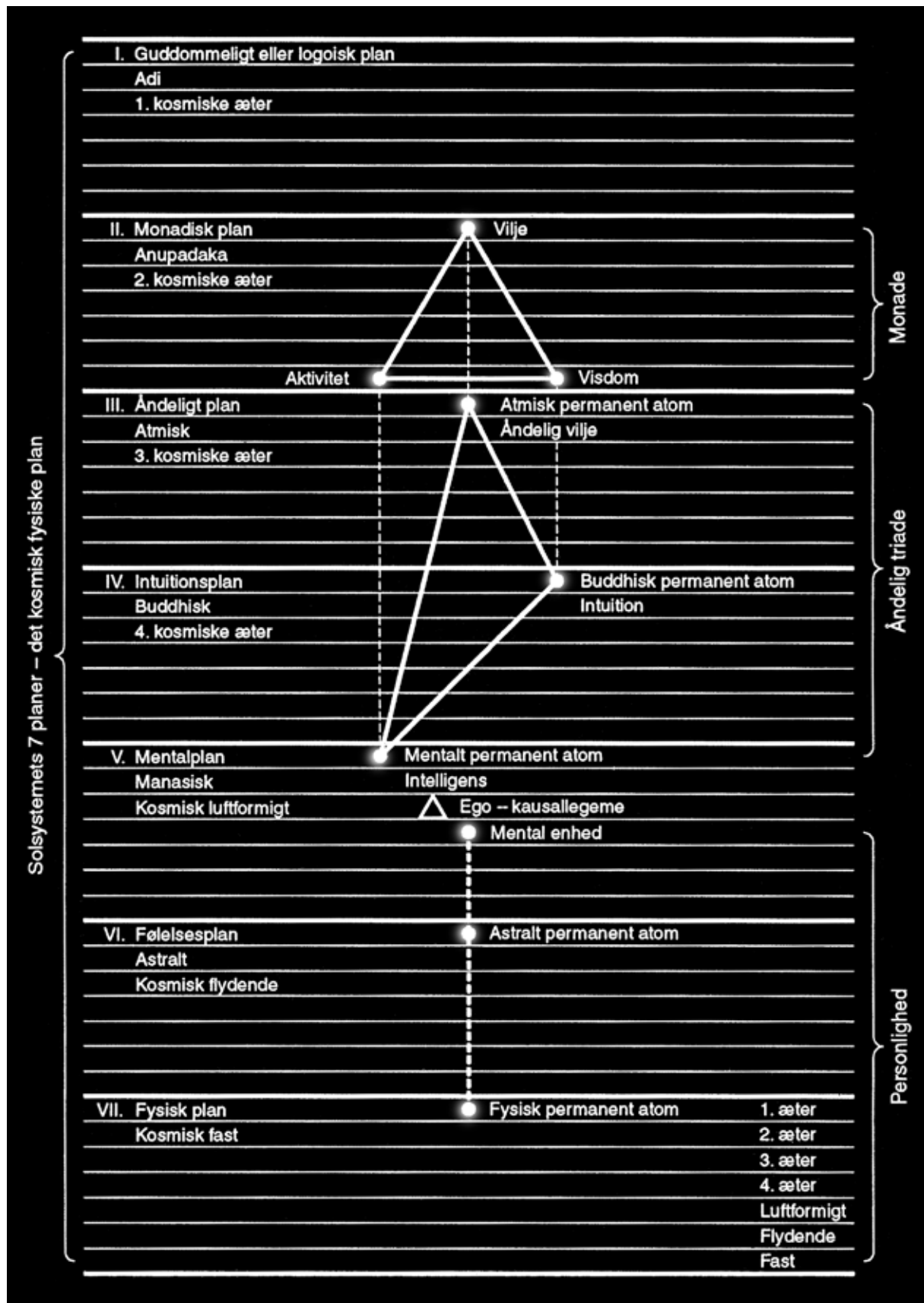
Der er mere håb på andre områder. Der er allerede gjort opmærksom på, at 6. underace har en speciel bevidsthed – den manasisk-buddhiske – dvs. det bevidste åndelige liv, der benytter manas eller tankesindet, som sit redskab og udvikler sig ved at udtrykke sig gennem sjælen og personligheden. Det er derfor sandsynligt, at det vil være lettere at erkende videnskaben om *menneskets* buddhi end videnskaben om *naturens* buddhi, der er forbeholdt 6. rodace. 6. rodace erkender syntese af fortid og fremtid i enhver øjeblikkelig oplevelse.

Psykologerne har opdaget livets essentielle kraftudfoldelse bortset fra de funktioner, livet benytter. Det gælder for næsten alle nutidens psykologi-skoler – navnlig den almindelige psykologis og psykoanalysens skoler. Førstnævnte har vist, at på de mentale evners stige bevæger der sig en opstigende kraft, som er selve bevidstheden. Det er en bestemt åndelig kraft med forskellig spændingsgrad i ethvert menneske. Nogle børn med begrænsede evner vil f.eks. stige 5 trin op i løbet af 10 år, og deres mentale alder vil være 5, selv om deres fysiske legeme er 10 år gammelt. Andre børn med større energi vil i samme tidsrum nå 15 trin op på skalaen, og deres bevidsthed vil være 15 år gammel, selv om deres fysiske legeme kun er 10 år. Og

hvis man vil undervise børnene på den rigtige måde, skal man placere den ene kategori sammen med 5-årige, og den anden sammen med 15-årige uafhængig af det fysiske legemes alder. Det værdifulde ved opdagelsen er, at menneskeheden føres tilbage fra nutidens dualitet – legeme-sjæl-opfattelsen – til oldtidens tredeling af menneskets opbygning. Selv på det lavtstående fysiske plan finder man den åndsvidenskabelige forklaring bekræftet. Legemet eksisterer naturligvis. Derefter er der stigen eller skalaen med de psykologiske trin, som repræsenterer det lavere sjælsaspekt, som kaldes "den dyriske sjæl", for mennesket har i virkeligheden fået både den, legemet og nervesystemet fra dyreriget. For det tredje er der den kraftudfoldende bevidste energi, som i forbindelse med koncentration udtrykker selvbevidsthed. Den har gradvist erobret tankesindet, og derfor kan man nu måle og kortlægge forskelligheder med ret stor nøjagtighed. Der er forskelligheder i liv og derfor i udvikling – dvs. reflekser fra buddhi på det fysiske legemes plan.

Den nye psykologi gør det kun muligt til en vis grad at verificere den udviklingslov, som åndsvidenskaben beskriver, og det samme gælder eksistensen af en overordnet plan, som er både immanent i livet og transcendent hos Hierarkiets mestre, som leder udviklingen på Jorden. Psykologien er baseret på den fysiske naturvidenskab og ikke på den metafysiske åndsvidenskab. Derfor er der grund til et øjeblik at se på udviklingsloven, sådan som åndsvidenskaben forklarer den. Åndsvidenskaben oplyser, at der findes en række bevidsthedsplaner (se planchen på side 11), som livet stiger op ad. På hvert bevidsthedsplan fokuserer livet sin stræben, og efterhånden gør det sig til herre over planets mekanismer, og bruger dem til at give udtryk for sig selv. Men loven er indrettet sådan, at uanset hvor livet er fokuseret, kan det frit udtrykke sig på det pågældende niveau. For at udtrykke sig bruger det alle de trin, der allerede er tilbagelagt, og derfor bliver alle trin aktive i livets tjeneste. Et godt eksempel er de fire riger, man kender. I dyreriget er livet fokuseret på udvikling af det psykiske niveau. Her kommer det frit til udtryk, og det bruger de organiske funktioner, der er udviklet i planten, for det bruger vævene og deres funktioner til at manifestere sjælen, der er under udvikling. Det samme kan man sige om relationen mellem plantelivet og mineralernes fysiske og kemiske funktioner. Og det samme gælder for relationen mellem det åndelige liv i mennesket og dyresjælen i mennesket.

De syv eksistensplaner iflg. åndsvidenskaben

En biologisk betragtning

I nutiden ved man meget om relationen mellem bevidstheden og dens funktionelle niveauer, for det er hovedemnet for psykologisk forskning. Man kunne ligeså godt sige relationen mellem ånd og sind, hvis man med ånd ikke mener noget metafysisk, men sjælens bevidsthed i hjernen. Og forskningen har ført til en yderligere opdagelse med hensyn til selvbevidsthedens relation til legemets funktioner. Man har set – og ser stadig tydeligere – at *koncentration* har stor betydning for sundheden. Man ved nu, at de fleste af de funktionelle sygdomme stammer fra en forstyrrelse, der er – eller har været – forbundet med koncentrationen på det højeste niveau, som livet er nået til. Hvis livet – uanset hvilken evne, det drejer sig om – er fuldkomment koncentreret, roligt og fokuseret, dvs. koncentreret med *ægte* interesse, så er dets kontrol på niveauet sikret. Og niveauets underordning under et højere niveau, når sjælen når dertil, er også sikret. Men hvis koncentrationen og interessen på det højeste opnåede niveau svækkes eller ebber ud, og hvis opmærksomhedens spænding spredes, så vil sjælens forbindelse med funktionen ændres, og der vil opstå en forstyrrelse. Så holde funktionen op med at være underordnet, den genvinder sin uafhængighed og mister den rytme, som markerede dens underordnede position, og en funktionel sygdom opstår.

Funktionelle sygdomme er velkendte i psykologien. Sigmund Freud kaldte dem psykoser for at antyde, at de påvirker bevidsthedens funktioner uden at påvirke selve nervesystemet (neuroser). I forbindelse med forstyrrelserne genvinder de automatiske processer deres uafhængighed og påtvinger den spredte bevidsthed deres funktioner, men de falder tilbage til den korrekte orden, så snart patienten er bragt tilbage til koncentration på sit højeste niveau (sublimation²). Den samme lov gælder for alle trin på menneskets udvikling – både for det primitive og for det menneske, der er på "udviklingsvejen". Mahatmabrevene fortæller om nogle chelaer³, som blev sat på prøve med hensyn til deres hengivenhed og deres engagement i sagen. De formåede ikke at holde sig på deres højeste trin, og derfor var der risiko for fysisk eller mental sygdom – ikke som en straf, der idømmes dem udefra, men i kraft af lovens indgriben, dvs. den lov, som sikrer fremskridt, hvis betingelserne overholdes.

---

2 Sublimation vil sige, at nogle stoffer kan skifte fra fast form til gasform og omvendt uden at passere væskestadiet.

3 En chela er en discipel eller elev hos en yogi, en guru eller en vismand.

Udviklingsloven kan blive – og er blevet – bekræftet af eksperimenter, hvor man har benyttet sig af de forskellige trin, der findes i nervesystemet og i de forskellige funktioner, som har relation til nervesystemets virksomhed. De to højeste, som kaldes den højere og mellemhjernen, styrer henholdsvis det intellektuelle og det aktive aspekt af bevidstheden med muskelsystemet som organ, og det modtagelige og påvirkelige aspekt af bevidstheden med de fysiologiske funktioner, cirkulation, åndedræt, fordøjelse, kirtelafsondringer, cellernes stofskiftfunktion osv., under ledelse af de sympatiske og de parasympatiske nerver. Der er foretaget uigendrivelige eksperimenter, der viser, at de fleste forstyrrelser i de omtalte funktioner – som er afhængig af mellemhjernen – skyldes, at patienterne plejede at leve på et højere niveau end det, de iflg. deres intellektuelle og moralske udvikling var berettiget til at leve på. Forskeren, der foretog eksperimenterne, var specialist i arterielle sygdomme (dvs. vedr. pulsårerne) og hjertesygdomme. Hun havde specielt studeret funktionelle patienter, som, selv om deres hjerte og arteriesystem ikke fejlede noget, alligevel led af funktionelle forstyrrelser. Forstyrrelserne viser sig som forskellige forstyrrelser af hjerterytmen – nogle var alvorlige, og nogle var endda livsfarlige. Mange mennesker gør derfor livet til en plage. Mens hun registrerede patienternes forstyrrede rytme ved hjælp af sine instrumenter, fik hun dem til at koncentrere bevidstheden i deres højere hjerne, eller hun bad dem om at regne en matematikopgave. Den forstyrrede rytme fortog sig fuldstændigt, og deres funktion blev igen helt normal og sund. Og den sunde rytme holdt sig i en periode efter eksperimentet.

Fremtiden i nutiden

Eksperimenterne gav anledning til mange konklusioner – ikke mindst fordi lægen udvidede dem til andre funktionelle forstyrrelser – f.eks. forstyrrelser i åndedrættet og stofskiftet – og med tilsvarende resultater. Funktionerne – og det gælder også de rent psykologiske – er rytmiske og sunde, når selvbevidstheden er centreret, opmærksom og aktiv på sit højeste niveau. Automatikken tjener sjælen, når sjælen respekterer loven for dens udvikling ved at stræbe fremad, sådan som livet kræver, at det skal gøre. Men når sjælen identificerer sig med fortidens udvikling og gør sig til ét med den, identificerer den sig med de ni-

veauer, der allerede er tilbagelagt, og derfor bliver funktionerne automatiske, selv om de skulle være underordnede. Derfor får funktionerne igen frihed til at handle på egne vegne. Der er bragt forstyrrelse i bevidsthedens forhold til den psykologiske eller fysiske organisme, og så snart tilbageskridtet er blevet en vane, opstår der en funktionel sygdom. Det skal bemærkes, at dyr og helt unge børn, ikke har nogen selvbevidsthed, som deres fysiologiske funktioner kan tjene, og derfor er de normalt urytmiske. Rytmen er en funktion, der tjener noget højere end selve rytmen.

Det er let at se, hvilke følger resultaterne kan have. De repræsenterer en genopdragelse til sundhed. De påvirker undervisningen, som ikke alene skulle forsyne mennesket med nyttige kundskaber, men også hjælpe det til at vænne sig til lykkelig koncentration på det højeste niveau, det kan nå. Derved sikres en naturlig og nem beherskelse af menneskets mentale og fysiske funktioner og fuldstændig sundhed.

Der er grund til at tænke over endnu et punkt, før loven om livets fokusering på hvert af de opadstigende trin forlades. Man ved nu, hvordan sjælen, idet den stiger op ad skalaen, bevarer alle de trin, den er steget op ad som underordnede niveauer, på samme måde som når et menneske, der er steget op ad en rebstige, trækker stigen op efter sig. Det er vigtigt igen at nævne, at på koncentrationspunktet tages der ikke alene afsked med fortiden, men fremtiden stiger desuden ned og presser på for at komme til at manifestere sig. Inde i sjælen findes alle de trin, der stadig skal bestiges. Man ved fra intelligensprøver, hvor hurtigt eller hvor langsomt de vil dukke frem fra fremtiden og træde ind i nutiden. Man ved, at de er aktive i arbejdet, selv om sjælen ikke kan bruge dem som redskaber. Mennesket kan bruge dem, når det når til trinnet og organiserer sig på det og integrerer det. Den sammenlignende psykologi bekræfter det. Både i det primitive og i det fuldkomne menneske findes alle trinnene på udviklingens stige. Det primitive menneske kan ikke benytte sig af alle trinnene, men de fungerer allesammen, og resultaterne af deres aktivitet og påvirkning kan konstateres.

Som eksempel kan man bruge Australiens aboriginals. De er ikke klassificeret på samme niveau som vesterlændinge. De er ikke fokuseret i lavere manas, dvs. på det lavere tankesinds niveau, for de hører hjemme i den astrale bevidsthed. Det er ikke et resultat af analyse, men af stemnings-associationer. De er alligevel i stand til at kategoriserer de genstande, de kender, selv om de endnu ikke er nået til analysens niveau. De kan skelne mellem grupper på 20 og 21 genstande, fordi de intuitivt er bevidste om tallene.

Udviklingens stige

Det fremtidige rummes i det nutidige. Det kan ikke analyseres, fordi en del af dets enhed – intuitionens eller den buddhiske enhed – skal udfoldes til bevidst skelneevne via sjælens fremskridt.

På den anden side – når psykologien opdager, at hele menneskets udviklingsstige findes i hvert eneste menneske, og hvis det erkendes, at mennesket stiger op ad stigen med individuel hastighed, så forskelligheder mellem de enkelte mennesker reelt er forskelligheder i deres åndelige liv – dvs. i udvikling – så vil man konkludere, at udviklingen i mennesket er individuel. Udviklingsstigen, som livet bevæger sig op ad, findes også i de undermenneskelige naturrigger, men der repræsenterer trinnene de arter, som følger efter hinanden, og hele naturriget udgør derfor udviklingsstigen. Det enkelte dyr eller den enkelte plante vokser op til den specielle type og standser dér. Dyret eller planterne udvikler ikke nye karakterer. Nye karakterer vil skabe en ny art og føre livet videre til et nyt trin på stigen.

Mennesket er imidlertid individuelt. Det betyder, at det enkelte menneske har hele stigen indbygget i sin natur. Derfor kan man måle menneskets klatring op ad udviklingsstigen. Man kan se mennesket stige fra trin til trin, og det er *det*, evolutionen eller udviklingen drejer sig om. Hvert menneske er i princippet hele menneskeriget. Selv om et menneske i øjeblikket befinder sig mellem de to yder-

punkter, så rummer det både den primitives niveau og den vises niveau. Når et menneske udvikler sig individuelt, og styrer sin udvikling efter planen i sit indre, så arver det individuelle menneske den åndelige variation – for arvelighed og variation er to vigtige faktorer i al evolution og al udvikling. Derfor konfronteres man med reinkarnationen som en hypotese for udviklingen, for man ser den begynde i barnet på et vist trin og standse i den voksne på et vist trin.

Der er måske sagt tilstrækkeligt til at antyde, at der i nutidens psykologi, som er 6. underraces psykologi, er tilstrækkelig grundlag for at gøre udviklingsloven tilgængelig for nutidens tænkning – i hvert fald som en videnskabelig hypotese. Men man kan gå videre. Nutidens psykologi gør det muligt at se, at menneskets udvikling skrider fremad iflg. en anden lov. Den første er, at menneskets udvikling er individuel. Den anden er, at den ikke kan ske uden Hierarkiets broderskab. Man kan formulere broderskabets lov på denne måde:

Broderskabets lov

Uanset hvilket udviklingsniveau et menneske har nået, så kan det kun nå det næste trin i kraft af et andet menneskes erfaringer, som har nået trinnet tidligere, og som nu lever og er blevet integreret på bevidsthedsplanet. Det er ligegyldigt, om man har personlig kontakt med vedkommende, eller om man har kendskab til menneskets erfaringer, der er skrevet i bøger, i historiske beretninger, i kunstværker osv. Bøger med erfaringer om åndelig udvikling repræsenterer forfatterens tankeformer. Pga. at det højere udviklede menneske normalt lever på det trin, som et andet menneske stræber efter at nå, så føler det lavere udviklede menneske, at det åndeligt står det højere udviklede menneske nær, for det udviklede menneskes liv får det tilsvarende niveau i andre mennesker til at vibrere. Man *føler* vibrationen. Den virker dragende. Man stræber hen imod vibrationen, og koncentrerer sin stræben om det højere niveau, man vil nå. Man når det af og til for til sidst at blive permanent på niveauet. Det er en universel lov for menneskehedens vækst og udvikling. Menneskeheden ved endnu ikke, at uanset på hvilket højere niveau det enkelte menneske gør sit liv rigere og mere åndeligt, bliver de yngre sjæle i menneskefamilien også i stand til at leve et mere åndeligt liv. Man kan kalde den sociale skala for "broderskabets stige". Uanset om man ved det eller ej, så lever ethvert menneske med den ene hånd løftet op mod de ældre sjæle, mens den anden hånd rækkes ned mod de yngre sjæle. Ingen kan udvikle sig alene. Det er grunden til, at naturen får tre menneskegenerationer til at leve samtidig, og derfor reinkarnerer mestrene sammen med menneskehedens yngre sjæle.

Opdragelse er baseret på broderskabets lov. Det er grunden til, at den altid har været effektiv på trods af manglende forståelse af vækstens psykologi. Tænk på hvad opdragelsen kunne udrette, hvis den forstod at forene de to videnskaber –

videnskaben om broderskab eller inspiration, og videnskaben om vækst eller udvikling.

Livets broderskab

I forholdet mellem mennesker gør broderskabsloven det muligt at gøre åndsvidenskaben tilgængelig for alle – herunder mestrenes broderskab. Mestre har ansvaret for hele rodracen og dens udviklingscyklus, og på samme måde har et mere udviklet menneske ansvaret for et mindre udviklet menneske. En hel civilisation har mulighed for vækst og inspiration til at stræbe efter det, som de fuldkomne mestre har gennemlevet. Uanset hvilket trin et medlem af menneskeheden befinder sig på, vil det altid finde en mulighed for at udvide og højne sin erfaring. Fra historien eller fra legenden om mesterens liv – eller indirekte via de indviede, der står ham nærmere – vil inspirationen fra den ældre sjæl nå alle. Millioner og atter millioner vil lære at forstå sig selv – dvs. at de bliver ét med deres sjæl, inspireret af mesterens fuldkomne forståelse. For buddhister vil det ske via Buddhas erfaring. For de kristne vil det ske via Kristi erfaring osv.

Enhver af de ældre sjæle er den førstefødte blandt menneskeracens yngre sjæle. Menneskenes store broderskab kan kun udvikle sig via overmenneskenes store broderskab. Overmenneskene eller de "gode sjæle", som Platon kalder "psychai agathai", og som hinduerne kalder mahatmaer, er fuldkomne, og de er blevet overmennesker via mange inkarnationer som mennesker. De er hævet over menneskeheden. De er modenhed. Den repræsenterer den voksne tilstand i åndelighed, hvor menneskeheden kun repræsenterer barndommen. I hvilken grad man er i stand til at åndsvidenskabeliggøre verden, afhænger af, i hvilken grad man selv praktiserer menneskehedens broderskab. I hvilken grad ser man, forstår man og holder man af sine medmennesker, som er under udvikling, i lyset af åndsvidenskaben?

Man er mystiker, når man kaster et blik tilbage i tiden til mesteren og i ham ser muligheder for sin egen vækst. Man er esoteriker, når man tilegner sig noget af den bevidsthed, som endnu ikke er født i menneskehedens bevidsthed. Så vender

man sig mod mesteren for at opnå den inspiration, man har erhvervet sig ret til. Loven er én – dvs. loven for individuel vækst inden for broderskabets lov, inden for den immanente plan – og over menneskeheden findes den transcendent plan.

Livets broderskab er ét.

**Kan du få øje på nogen
landegrænser?**

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk